

12.9.2024
4. kokous
peruskokoonpano (3. kokous)

VN/7326/2024

PORONHOITOLAIN ERÄIDEN SÄÄNNÖSTEN MUUTTAMISTA KÄSITTELEVÄ TYÖRYHMÄ

Aika: 12.9.2024 klo 9–12

Paikka: Etäkokous, Teams

Osallistujat:

Anna-Leena Miettinen, MMM, pj.
Anne Ollila, PY, jäsen
Vilma Sanaksenaho, PY, jäsen
Matti Riipi, PY, varajäsen
Leo Aikio, SaKä, jäsen
Sarita Kämäräinen, SaKä, jäsen
Asko Länsman, SaKä, varajäsen
Risto Ruuska, Lapin AVI, jäsen
Niina Korkiasaari, Lapin AVI, varajäsen
Jukka Tauriainen, LUKE, jäsen
Johanna Wallius, MMM, vpj. ja työryhmän siht.
Aino Grönman, MMM, korkeakouluharjoittelija, kokouksen sihteerin tehtävät

Muut kutsutut:

Vesa Länsman, Kaldoaivin paliskunnan poroisäntä (paikalla kuulemisten ajan)
Tapio Vuolo, Palojärven paliskunnan poroisäntä (paikalla kuulemisten ajan)

1. Kokouksen avaus ja asialistan hyväksyminen

Puheenjohtava avasi kokouksen ja toivotti kaikki osallistujat tervetulleeksi.

Kokousta varten lähetettyyn asialistaan tehtiin muutamia muutoksia. Päätettiin, että käsitellään ensin alkuperäisen asialistan asiakohta 3 (Vesa Länsman: Poromäärien vähentämiseen liittyvät paliskunnan käytännöt) sekä asiakohta 4 (Tapio Vuolo: Poromäärien vähentämiseen liittyvät paliskunnan käytännöt, mukaan lukien kiintiöjärjestelmä). Tämän jälkeen edetään ennen kokousta lähetetyn asialistan mukaisessa järjestyksessä.

2. Vesa Länsman: Poromäärien vähentämiseen liittyvät paliskunnan käytännöt

Vesa Länsman esitteli itsensä ja kertoi edustamansa tunturipaliskunta Kaldoaivin poromäärän vähentämistä koskevista käytännöistä.

Kaldoaivin paliskunnassa aitaan tulevista poroista vähennetään tietty laskennallinen prosenttiosuus poromäärästä huomioiden koko karjasta, mukaan lukien vasat, vaatimet ja hirvaat. Ennen paliskunnassa vähennys laskettiin edellisen vuoden eloporomäärästä. Tämä laskentatapa todettiin kuitenkin huonoksi, sillä se ei huomioinut tilanteita, joissa poroja poronhoitovuoden aikana katoaa tai kuolee. Sen vuoksi paliskunnassa päätettiin vaihtaa laskentatapa aitaan tulevista poroista laskettavaan vähennykseen.

Porojen suotuisan määrän säilyttämiseksi pyritään arvioimaan seuraavan poronhoitovuoden tuleva vasa-tuotto, ettei suurin sallittu paliskuntakohtainen poromäärä pääsisi paliskunnan alueella ylittymään. Vesa Länsman korostaa, että hänen mielestään nykyisestä poronhoitolaista poiketen vastuu porojen vähentämisestä ja rästiporoista tulisi siirtää poronomistajille. Nykyinen poronhoitolaki vaatisi muutosta siinä, että poronhoitolaissa ei ole paliskunnilla käytössä olevia toimivia ja tehokkaita keinoja puuttua poromääriin muutoin kuin vasta ylilukutilanteissa.

Sanktiot ylilukutilanteista rästien osalta pitäisi kohdistaa osakkaisiin siten, että määrättävä sanktiomaksu olisi vähintään teurasporon suuruinen. Korotettu vuosimaksu ei ole toimiva ratkaisu, sillä korotus on rahallisesti hyvin pieni ja tuomioistuin voi valituksen johdosta katsoa, ettei paliskunnalla edes ole mahdollisuutta tällaisia maksuja osakkaitaan velvoittavasti määrätä. Kaldoaivin paliskunta ei ole käyttänyt poronhoitolain keinoa vähentämisestä poronomistajan puolesta, koska tämä keino ei poronomistajien mielestä ole toimiva eikä oikeudenmukainen.

Kiintiöjärjestelmän osalta pelkona on se, että järjestelmä houkuttelee poronomistajat jättämään poronsa toisten hoidettaviksi ja tulemaan vasta seuraavassa poroerotuksessa katsomaan, miten vasonta on onnistunut. Kiintiöjärjestelmän etuna voidaan puolestaan pitää sitä, että jos esimerkiksi poikkeuksellisista ilmastoloista johtuen poromäärä muuttuu, kiintiöjärjestelmällä voidaan turvata poromäärän palauttaminen siihen, mikä se on osakaskohtaisesti ollutkin ennen poikkeuksellisia olosuhteita. Kiintiömalli voisi olla yksi poronhoitolain vaihtoehtoista säännellä poromäärää paliskunnissa, mutta paliskunnilla pitäisi olla käytös-sään muitakin vaihtoehtoja poromäärän pitämiseksi sallitulla tasolla. Kiintiöiden käytöstä pitäisi olla myös selkeä laskentamalli, jos sen käyttöä päätetään säännellä uudessa poronhoitolaissa.

Vesa Länsmanin kertoma herätti runsaasti kysymyksiä ja keskustelua.

Kaldoaivin paliskunta toteuttaa ennakkoivia pakkovähennyksiä, sillä niiden toteuttaminen on välttämätöntä ylilukutilanteen välttämiseksi. Syntynyt ylilukutilanne pystytään kuitenkin nykyisin paliskunnissa toteamaan liian myöhään. Esimerkiksi keväällä, kun pidetään keväterotukset, tieto naapuripaliskuntien alueella olevista paliskuntien poroista tulee myöhässä, mahdollisesti lumien jo sulettua. Kun tiedot tulevat myöhässä, rästiporot jäävät naapuripaliskuntiin. Tiedon tullessa myöhään keväällä porot eivät ole enää hyviä teurasporoiksi. Jos yliluku todetaan vasta keväällä, on mahdotonta järjestää myöskään uusia erotuksia. Tämä aktualisoituu ylilukutilanteena, jolloin koko paliskunta mahdollisesti menettää investointitukensa.

Kaldoaivin paliskunta on käyttänyt teurastussuunnitelmissaan, joilla se on ennakolta pyrkinyt estämään ylilukutilanteen muodostumista, tämäntyyppistä sanamuotoa: "on ennakoitavissa, että jos ei tehdä suuruudeltaan x vähennystä, tulee yliluku" eikä viitannut nimenomaisesti poronhoitolain 22 §:n 3 momenttiin. Vähennystapanaan Kaldoaivin paliskunta ei ole määritellyt, millaisia poroja osakkaan tulee vähentää esimerkiksi iän tai sukupuolen perusteella.

Vesa Länsman pysyi mukana kokouksessa myös Tapio Vuolon kuuleminen ajan.

3. Tapio Vuolo: Poromäärien vähentämiseen liittyvät paliskunnan käytännöt (mukaan lukien kiintiöjärjestelmä)

Tapio Vuolo esitteli itsensä ja kertoi edustamastaan Palojärven paliskunnasta sekä sen poromäärän vähentämistä koskevista käytännöistä. Palojärven paliskunnassa on 5000 poron suurin sallittu eloporomäärä, ja paliskunta koostuu noin 200 osakkaasta. Paliskunnalla on ollut käytössään kiintiöjärjestelmä noin parikymmenen vuoden ajan. Kiintiöjärjestelmä päätettiin aikanaan aloittaa, koska paliskunnan poroissa ilmeni tautia, joka joidenkin osakkaiden kohdalla saattoi karsia jopa puolet poronomistajan eloporoista.

Tällä hetkellä paliskunnan osakkaista vain kolme on kiintiöjärjestelmän ulkopuolella rästijärjestelmässä. Kiintiöjärjestelmään kuuluvat osakkaat noudattavat kiintiöitään ja rästijärjestelmän osakkaat seuraavat rästiliistää. Paliskunta ei ole viimeisen 20 vuoden sisällä ollut yliluvussa. Paliskunnassa huolta herättää kuitenkin se, että osalla poronomistajista poromäärä on suurempi kuin minkä kiintiöjärjestelmä mahdollistaisi.

Kurinpäällinen toimi poromäärien vähentämiseen voisi olla sanktioluontoinen maksu, mutta Vuolo ei yhtynyt Vesa Länsmanin ajatukseen sakon määrän sitomisesta teurasporon arvoon, sillä tämä arvo on hänen mukaansa liian pieni. Vuolon mielestä vähentämättä jätetyn poron sanktio voitaisiin sitoa Liikennevakuutuskeskuksen korvaamaan siitosvasan tai jopa siitosvaatimen arvoon. Vuolo pitää myös haitallisena sitä, että paliskunta menettää investointitukensa yksittäisen poro-omistajan laiminlyödessä vähentämissä päätöksiä, mikä aiheuttaa myös sisäisiä ristiriitoja paliskunnassa.

Kiintiöjärjestelmä on todettu Palojärven paliskunnassa toimivaksi ja se on myös yksinkertaistanut teurasuunnitelmien laadintaa ja helpottanut paliskunnan hallintoa. Palojärven paliskunnalla oli kiintiön määrittämisessä oma laskentakaava, jota myös muut paliskunnat ovat hyödyntäneet. Kiintiöjärjestelmää perustettaessa Palojärven paliskuntaan kiintiöt määriteltiin neljän edeltävän poronhoitovuoden perusteella. Näistä neljästä vuodesta otettiin osakaskohtaiseksi kiintiöksi sen vuoden poromäärä, joka oli suurin. Kun käytettiin tätä osakaskohtaista laskentatapaa, koko paliskunnan laskennallinen poromäärä nousi yli sallitun enimmäismäärän. Tällöin toteutettiin laskennallisesti porrastettu vähennys. Lisäksi laskentakaavassa otettiin huomioon niin sanottu suojaraja, jota pienempiin poromääriin ei tehty laskennallisia vähennyksiä.

Kiintiöt ovat muodostuneet käytännössä rahanarvoiseksi omaisuudeksi, eli niitä on voinut myydä tai luovuttaa paliskunnan sisällä osakkaalta toiselle. Luovutuksista on säännelty erityisin säännöin. Tyhjästä kiintiöstä on Palojärven paliskunnassa erillinen säännös. Jos osakkaalla on kolmena edeltävänä vuonna ollut yli 10 prosenttia vajausta kiintiönsä enimmäismäärästä, vajaakäytöllä oleva osa voidaan poistaa osakkaan kiintiöstä. Käytännössä tätä kiintiön poistoa ei kuitenkaan olla paliskunnassa käytetty, vaan tyhjien kiintiöiden osalta on neuvoteltu vapaamuotoisesti. Tällä hetkellä paliskunnalla ei ole halua poistaa kiintiöjärjestelmästä.

Keskusteltiin vaihtoehdosta, jossa paliskunnan osakkaalle rästistä koitua seuraamus kytkettäisiin Liikennevakuutuskeskuksen korvauksiin. Keskusteltiin myös siitä, käytettäisiinkö rästiporoihin esimerkiksi vasan, siitosvasan vai vaatimen arvoa. Keskustelua herätti myös uusien nuorten elinkeinonharjoittajien pääsemisen alalle kiintiöjärjestelmässä. Vuolo totesi, että uusi porotalouden harjoittaja voi kiintiöjärjestelmässä ostaa joltain paliskunnan osakkaalta kiintiöitä. Paliskunnalla ei ole käytössään ylimääräisiä kiintiöitä, eli kaikki 5000 kiintiötä ovat jo jonkun omaisuutta.

Pohdittiin, että jos kiintiöjärjestelmään sitoutumattomien takia päädyttäisiin ylilukuun, voisiko tämä aiheuttaa epäreiluuden kokemusta. Vuolo totesi, että jos kiintiöjärjestelmästä säädettäisiin, tulisi säätää myös siitä, kuinka suuren osan paliskunnasta pitäisi olla päätöksen takana, että kiintiöjärjestelmään voitaisiin kaikkia osakkaita velvoittavasti siirtää.

Kiitettiin kuultavia osallistumisesta. Kuultavat poistuivat kokouksesta.

4. Edellisen kokouksen pöytäkirjan hyväksyminen

Kokouksessa ei esitetty huomioita edellisen kokouksen pöytäkirjaan. Pöytäkirja hyväksyttiin sellaisenaan.

5. Muistio: Poromäärän kontrollointi Ruotsissa ja Norjassa

- **Muistion esittely: Aino Grönman**

Aino Grönman piti esityksen otsikon aiheesta.

Kysymyksiä heräsi siitä, onko Suomessa mahdollista perustaa rahasto, johon sanktioluontoiset maksut kerätään paliskuntien käyttöön, kuten Norjan piirin poronhoitorahasto (reindriftloven 47 §) esitelmässä kerrotun mukaisesti. Korostettiin, että selvittelyä asian suhteen voidaan tehdä, mutta perustuslain asettamat ehdot rahastolle ovat tiukat. Tämä vaihtoehto toistaiseksi näyttäytyy hyvin epätodennäköisenä.

Myös paliskunnan toimivallasta määrätä sanktioluontoisia maksuja poronomistajille keskusteltiin. Ministeriön edustaja viittasi kokousmateriaalissa olevaan asiaa koskevaan muistioon, jossa perustellaan, miksi paliskunta julkisoikeudellisena yhdistyksenä ei voi määrätä sanktioluonteisia maksuja. Materiaaliin sisältyvässä alustavissa pykäläehdotuksissa ehdotetaan hallinnollista seuraamusmaksua, jonka valvontaviranomainen määräisi ja joka perittäisiin valtiolle. Oikeusministeriöstä on kysytty, olisiko mahdollista säätää sellaisesta poikkeuksellisesta ratkaisusta, jossa maksut perittäisiin paliskunnalle, mutta kysymykseen ei ole saatu vielä vastausta.

Esitettiin lisäksi näkemyksiä, joiden mukaan Norjassa porojen vähentäminen ei ole toimivaa eikä sieltä kannattaisi ottaa mallia Suomeen.

6. Luonnos: Maa- ja metsätalousministeriön alustavia ehdotuksia porojen ylilukukontrollin kehittämiseksi

- **Luonnoksen esittely: Johanna Wallius**

Wallius piti esityksen otsikon aiheesta.

Esityksessä yksilöidyistä ehdotuksista uusiksi poronhoitolain säännöksiksi käytiin keskustelua jo esityksen aikana.

Paliskuntain yhdistyksen edustaja totesi, että kiintiöjärjestelmä on käytössä useissa paliskunnassa ja siitä säätämistä kannatetaan siksi laajasti poronhoitoalueella. Kiintiöjärjestelmä nähtiin yhtenä vaihtoehtona porojen ylilukukontrollin kehittämiseksi, mutta tämä ei saisi olla ainut paliskuntien käytössä oleva järjestelmä.

Saamelaiskäräjien edustaja toi esiin, että saamelaisalueella isoja ongelmia tuo elomyynti. Tarkennusta tarvittaisiin sille, miten poro katsotaan myydyksi. Oikeuskäytännössä on vaadittu myyntitapahtumasta erilaisia todisteita kuten kuitteja ja muita tositteita siitä, että myynti todella on tapahtunut. Esitettiin toive siitä, että myynnistä säädettäisiin tarkemmin. Eloporomyyntiä käytetään nykyisin joissakin tapauksissa väärin siten, että myydyt porot todellisuudessa palautuvat takaisin paliskunnan alueelle ja poroista saatetaan vaatia petokorvauksia. Tästä aiheutuu poronhoidolle mainehaittaa. Esimerkiksi voitaisiin vaatia vastaanottavan paliskunnan lupa siitä, että paliskuntaan saadaan viedä poroja. Lisäksi vastaanotetut porot pitäisi merkitä vastaanottavan paliskunnan poroluetteloon.

7. Keskustelua ylilukukontrollin kehittämistä koskevista alustavista ehdotuksista

Esityksen päätyttyä keskustelua käytiin lisää.

Aluksi todettiin, että ehdotettuihin muutoksiin saa antaa ja toivotaan annettavan kommentteja myös myöhemmin kirjallisesti. Myös seuraavan järjestettävän kuulemisen yhteydessä jäsenten on mahdollista esittää lisähuomioita käsiteltyyn asiaan.

Työryhmän jäseniltä tiedusteltiin, onko nykyisen poronhoitolain 21 §:n 3 momenttia sovellettu paliskunnissa. Olisi tarkoituksenmukaista arvioida, onko momentti ylipäättään tarpeellista säilyttää poronhoitoalaissa. Suoraan ei pystytty vahvistamaan sitä, ovatko paliskunnat käyttäneet nykyisen poronhoitolain 21 §:n 3 momentin mahdollisuutta alentaa paliskunnan suurinta sallittua eloporolukua enintään vuodeksi kerrallaan. Paliskunnat ovat kuitenkin pyytäneet tästä neuvontaa sekä Paliskuntain yhdistys on antanut ohjeistusta tämän mahdollisuuden käytöstä. Lainkohta nähtiin tarpeelliseksi säilyttää poronhoitoalaissa, koska sillä voitaisiin reagoida erilaisiin akuutteihin tilanteisiin.

Keskusteltiin 21 §:ään ehdotetusta uudesta säännöksestä, jonka mukaan paliskunta voisi päättää pysyvämmin suurimman sallitun poromääränsä vähentämisestä seitsemällä prosentilla. Ehdotus panisi täytntöön kahden aiemman porolaidunten hoito- ja käyttösuunnitelmia ehdottaneen työryhmän ehdotusta. Työryhmät olivat ehdottaneet toimenpidettä osaksi hoito- ja käyttösuunnitelmiin valittavia toimenpiteitä, mutta koska porojen enimmäismäärällä on vaikutuksia mm. porojen pakkovähennyksiä koskeviin säännöksiin ja porotalouden tukiin, katsotaan, ettei enimmäisporomäärä voi perustua ainoastaan suunnitelmaan. Keskustelussa suhtauduttiin kriittisesti siihen, että vähennys voisi olla ainoastaan 7 prosenttia ja pohdittiin, voisiko tehtävä vähennys olla esimerkiksi päätettävissä jollain suppealla vaihteluvälillä, kuten 7-10 prosenttia.

Käytiin keskustelua siitä, pitäisikö 21 §:n 1 momentin maa- ja metsätalousministeriön antamaa poromäärää muuttaa niin, että aikajänne olisi pidempi, esimerkiksi 20 vuotta. Lisäksi arvioitiin sitä, millä kriteereillä eloporojen enimmäismäärää tulisi arvioida. Nykyinen poronhoitolain 21 §:n 2 momentin säännös, jonka mukaan poromäärää asetettaessa kiinnitetään huomiota talvilaitumella laiduntavien porojen määrän ja talvilaidunten tuottokyvyn suhteeseen, herätti kritiikkiä. Esimerkiksi Luonnonvarakeskus on aikaisemmin laiduninventointiraportissa tuonut esiin, että talousmetsäalueilla talvilaidunten tuottokyky ei ole relevantti tieto, kun arvioidaan laitumia. Ministeriön edustaja totesi, että vaatimuksesta luopuminen olisi vaikeaa, sillä talvilaidunten tilan merkitys poronhoidon kestävyuden kannalta on edelleen lähtökohtaisesti relevantti, ja joka tapauksessa porojen enimmäismäärä on tavalla tai toisella kytkettävä laidunten tuottokykyyn. Voimassa oleva säännös ei myöskään estä sitä, että poromäärä asetettaessa kiinnitetään huomiota myös esim. kesälaitumiin sekä siihen, miten talvilaitumia käytetään (eli kuluttavatko porot todellisuudessa laitumia vai ovatko aidattuina).

Tuotiin esiin, että muu maankäyttö on lisääntynyt erityisesti koronavirusepidemian jälkeen. Lisäksi kuuma kesä, matkailu ja metsästyspaine ovat vaikuttaneet laitumien kuntoon. Vaikka poroja vähännettäisiin ja sitä kautta suojeltaisiin laidunmaata, laidunta kuluttavat huomattavasti myös edellä mainitut seikat. Lisäksi Norjan puolelta Suomen puolelle tulevat porot kuluttavat maata. Paliskunnilla nähtiin siten olevan vain rajallinen mahdollisuus vaikuttaa laidunten tilaan. Laidunten kulumisen syiden moninaisuus tulisi ottaa huomioon.

Rästiporoista keskustellessa tiedusteltiin, miten nykyisin paliskunnissa rästiporot vähennetään. Ensin vähennetty muiden kuin paliskunnan osakkaiden porot, vasta sen jälkeen rästiporot ja lopuksi jäljellä oleva vähennys poromäärän mukaisessa suhteessa. Täyttä selvyyttä ei saatu siihen, määrätäänkö rästit ja osakaskohtaisen porojen enimmäismäärän ylittävät porot vähennettäväksi samanaikaisesti.

Saamelaispaliskunnissa on puhututtanut se, miksi poroille on säädetty myös osakaskohtainen enimmäismäärä. Rajoitus tuntuu tarpeettomalta ottaen erityisesti huomioon, että poromäärä ei kerrytä paliskunnan kokouksen äänivaltaa enää tietyn prosenttiosuuden jälkeen.

Tuotiin esiin näkemys, jonka mukaan paliskunnan päätöksenteossa tulisi tehdä selväksi, onko porojen vähentämisessä kyse lain 22 §:n mukaisesta pakkoteurastuspäätöksestä vai lakiin perustumattomasta teurastussuunnitelmasta.

22 b §:n osalta ehdotettiin, että muutoin kuin teurastamalla kuolleet porot otettaisiin huomioon koko poronhoitovuodelta, ei ainoastaan pakkovähennyspäätöksen jälkeiseltä ajalta.

Saamelaiskäräjien edustaja piti 22 b §:n osalta ongelmana sitä, että lakiluonnoksessa ei huomioida vähennysten toteuttamisvuotta aiemmalta ajalta kertyneitä hyvityspisteitä. Kaikkien osapuolten etu olisi, että tuototaisilla alueilla myyntiä eli vähennystä tapahtuisi enemmän. Myös hyvityspisteille voitaisiin asettaa viiden vuoden aikaraja.

Sovittiin, että paliskuntain yhdistys voi toimittaa ehdotuksensa 22 b §:n muotoiluksi.

Ministeriön edustaja totesi, että ministeriö pohtii mahdollisuutta säätää kiintiöjärjestelmistä aiempien keskustelujen ja tietojen sekä tässä kokouksessa pidettyjen kuulemisten perusteella. Asiaan liittyy kuitenkin monia haasteita ottaen huomioon mm. vapaa poronhoito-oikeus ja elinkeinovapaus sekä oikeusturvan kannalta tarpeelliset säätämistarpeet.

Ministeriön edustaja nosti esiin kysymyksen siitä, onko myös hyvityspistejärjestelmä omalla tavallaan tietynlainen kiintiöjärjestelmä. Hyvityspistejärjestelmällä pyritään turvaamaan poronomistajille oikeus palata samaan poromäärään. Tämä olisi poronhoitolakiin kirjattuna iso muutos nykyisestä, joka perustuu siihen, että osakkaiden poromäärien keskinäinen suhde voi vaihdella siihen saakka, kunnes päädytään ylilukutilanteeseen.

Keskustelussa nähtiin erona kiintiöjärjestelmän sekä hyvityksiin perustuvan järjestelmän välillä se, että hyvityspisteiden kertyminen perustuu senhetkisiin todellisiin poromääriin ja että pisteillä on merkitystä vain pakkovähennystilanteissa, kun taas kiintiöjärjestelmä on poronhoitoon laajemmin vaikuttava järjestelmä ja kauempana siitä periaatteesta, että poro ja poronhoito-oikeus kulkevat käsi kädessä.

Hyvityspistejärjestelmässä huolta herätti tulokkaiden asema paliskunnissa, joissa järjestelmä on käytössä. Ministeriön edustaja pohti, onko pisteisiin perustuva järjestelmä tässä suhteessa juurikaan dynaamisempi kiintiöjärjestelmään verrattuna.

Lopuksi keskusteltiin vielä 52 a §:n ehdotukseen sisältyvän poromäärän ylitysmaksun suuruudesta. Keskustelussa korostettiin sitä, että maksulla tulisi olla ennaltaehkäisevä pelotevaikutus. Pelotevaikutus tavoitettaisiin vielä tehokkaammin sitomalla maksu joko liikennevahinkoarvoon tai petovahinkoarvoon teurasarvon sijaan. Tarkoituksenmukaisimmaksi ehdotettiin siitosvaatimen liikennevahinkoarvoa (1047,90 euroa), joka päivitetään vuosittain. Arvo on siten ajantasaisempi kuin petovahinkoarvo. Maksun tulisi kertyä rästeistä jokaiselta vuodelta erikseen.

Katsottiin, että laissa mainittava maksun suuruus olisi tarkoituksenmukaista sitoa indeksiin, jotta se voisi seurata kustannuskehitystä. Ministeriön edustaja kuitenkin totesi, että koska kyseessä on rikosoikeudellinen seuraamusmaksu, sitä ei voida sitoa muuttuvaan indeksiarvoon. Tämä tieto luvattiin kuitenkin vielä varmistaa. Toisaalta huolta herätti se, että maksussa tulisi huomioida olosuhde- ja hinnanmuutokset.

Muistutettiin lopuksi, että muotoiluehdotuksia pyydetään toimittamaan ministeriöön myös kokouksen jälkeen.

8. Kuulemisista ja mahdollisesta lisäkokouksesta sopiminen

Koska ollaan jo syyskuussa ja koska tarkoituksena oli vielä, että kuullaan esimerkiksi MTK:ta ja Saamelaispaliskunnat ry:tä, todettiin että olisi syytä pitää ylimääräinen kokous Teams-kokouksena. Sovittiin, että pidetään ylimääräinen kokous ja kuuleminen 28.10.2024 klo 12-14, mikäli se sopii kuultavaksi kutsuttaville.

Lisäksi sovittiin tiedustella myös laajennetun kokoonpanon osallistujilta, voitaisiinko hoito- ja käyttösuunnitelmiin liittyvät Luonnonsuojeluliiton ja Saamelaispaliskuntien kuuleminen toteuttaa myös ylimääräisenä kokouksena 7.11.2024 klo 14.30-16.30. Jos tämä sopii myös laajennetun kokoonpanon jäsenille, kutsutaan kuultavat silloin.

9. Kokouksen päättäminen

Kiitettiin kaikkia osallistujia osanotosta ja päätettiin kokous.